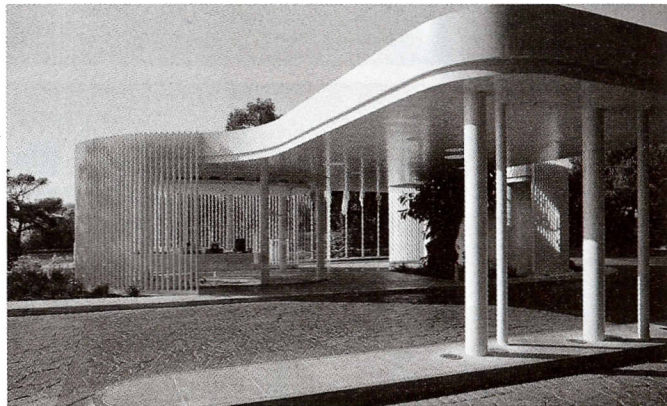

**ΕΝΑ PROJECT ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΣΤΕΡΑ
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ:**
Πύλη και Στέγαστρο
(Αναβάθμιση Εισόδου του Ξενοδοχείου Ναυσικά)

Αρχιτέκτονες: Ρένα Σακελλαρίδου, Μόρφω Παπανικολάου, Συνεργάτες: Ι.Κλωνή, Ν.Κατσικής,
Γ.Αναγνωστέλης, Γ.Αδηλενίδου

Πύλη, Αστέρας Βουλιαγμένης

Ο Αστέρας Βουλιαγμένης, πολυτελές ξενοδοχειακό συγκρότημα, βρίσκεται σε ένα από τα ωραιότερα μεσογειακά τοπία, μόλις 25km από το κέντρο της Αθήνας. Το συγκρότημα των τριών ξενοδοχείων που κατασκευάστηκε στην δεκαετία του '50 κυριάρχησε σε αμέτρητες κινηματογραφικές ταινίες και χαρακτηρίστηκε ως η επιτομή της πολυτέλειας και κομψότητας. Κατά την διάρκεια της ανακαίνισής του μας ζητήθηκε να σχεδιάσουμε την κεντρική Πύλη του Συγκροτήματος καθώς και να αναβαθμίσουμε την είσοδο του Ξενοδοχείου Ναυσικά (το Στέγαστρο). Και στις δύο περιπτώσεις το κύριο θέμα ήταν ο «ενδιάμεσος χώρος». Πώς σχεδιάζει, πώς προσεγγίζει κανείς την έννοια του ορίου? Και στις δύο περιπτώσεις σχεδιάσαμε ένα ενδιάμεσο όριο, ένα 'interface'.

Η Πύλη

Τι σημαίνει πύλη, αναρωτηθήκαμε. Τι άλλο πέρα από ένα όριο, ένα σημείο διείσδυσης, μια επαφή ανάμεσα στο 'εντός' και το 'εκτός'. Ένα όριο που υπάρχει αλλά ταυτόχρονα πρέπει να εξαφανιστεί, να διαλυθεί. Το βλέμμα διεισδύει, διακρίνει το μέσα από το έξω, αναγνωρίζει, επιτρέπει την διέλευση. Η πύλη αποτελεί ένα όριο που επιτρέπει το κενό να εισχωρήσει μέσα στον χώρο και να διαλυθεί. Ο υπάρχων πολυετής φίκος λειτουργεί ως σημείο αναφοράς. Δύο καμπυλόμορφες νησίδες, η μία διαφανής και η άλλη αδιαφανής, ο ρευστός χώρος, οι κάθετες μεταλλικές περσίδες, η συνεχής καμπύλη που ξετυλίγεται προκειμένου να περιβάλλει, για να δημιουργηθεί το ενδιάμεσο, να δεχθεί το φυσικό. Η μεταλλική κατασκευή βάφεται λευκή, διαφανές και ημιδιαφανές γυαλί, λευκό μαρμάρo στο δάπεδο.

**Το Στέγαστρο
Αναβάθμιση Εισόδου του Ξενοδοχείου Ναυσικά**

Προσεγγίζει κανείς το Ξενοδοχείο Ναυσικά μέσω του τελευταίου επιπέδου (όρο) στην κορυφή μίας απότομης πλαγιάς. Κλιματιστικές εγκαταστάσεις στο δάμα, ορατές από την είσοδο, η ανάγκη για ένα νέο στέγαστρο και η αναβάθμιση των τριών καταστημάτων, διαμόρφωσαν το πρόγραμμά μας. Επάλληλες καμπύλες από λευκές μεταλλικές περσίδες, που τοποθετήθηκαν γύρω από τους αγωγούς κλιματισμού στο δάμα, δημιουργούν ένα ενδιαφέρον παιχνίδι ανάμεσα στο φως και την ημιδιαφάνεια. Η καμπύλη μορφή του στέγαστρου προεκτείνεται και στις δύο πλευρές για να δημιουργήσει την αίσθηση του περικλειστού. Τα λευκά υψίκορμα υποστυλώματα εισάγουν την καθετότητα. Τα καταστήματα μετατρέπονται σε λευκά μαρμάρινα κουτιά που εισχωρούν στον βράχο.

Στέγαστρο στο Ξενοδοχείο Ναυσικά, Αστέρας Βουλιαγμένης

Στρογγυλά skylights διαπερνούν το στέγαστρο. Μια λευκή έλλειψη από λευκό μάρμαρο, που φυτεύεται με ελιές, δημιουργεί ένα τεχνητό τοπίο και εστιάζει το ενδιαφέρον.

Το Κοινό Σημείο Αναφοράς για το Concept

Το project εξελίχτηκε ως σύνολο, χωρίς αυτό να αποτελεί αρχική μας πρόθεση. Τα καμπύλα στοιχεία των περσίδων της Πύλης, μετασχηματίστηκαν στο δάμα του Ξενοδοχείου Ναυσικά και στην συνέχεια, μετατράπηκαν σε ρευστές οριζόντιες επιφάνειες που έπλασαν το στέγαστρο. Η επιλογή του λευκού χρώματος έγινε από την αρχή, ώστε να αντανακλά τον έντονο μεσογειακό ήλιο. Οι κατακόρυφες λευκές περσίδες έφεραν στο νου εικόνες από δέρετρα της δεκαετίας του '50. Υπόγειες ομοιότητες ήρθαν σε πρώτο πλάνο βαθμιαία, καθώς η ιδέα ότι τα δύο projects αποτελούν δύο στιγμιότυπα του ίδιου θέματος, του ορίου και του ενδιάμεσου χώρου. Από το σημείο αυτό, τα δύο projects εξελίχθηκαν μέσω του ίδιου concept, που μετασχηματίστηκε μέσα στον χώρο και την μορφή, τα υλικά και την κίνηση. Τα δύο projects είναι υβρίδια. Γεννήθηκαν στο κοινό έδαφος που δημιουργείται ανάμεσα σε αυτό που υπάρχει ήδη και σε αυτό που προκύπτει. Γεννήθηκαν με όσμωση ανάμεσα στην εσωτερικότητα, που δίνει στο καθένα την ιδιαιτερότητά του, και στην εξωτερικότητα, τοπίο, αρχιτεκτονική, πρόγραμμα, εικόνα ή φύση, που το συνδέει με κάθε τι άλλο.